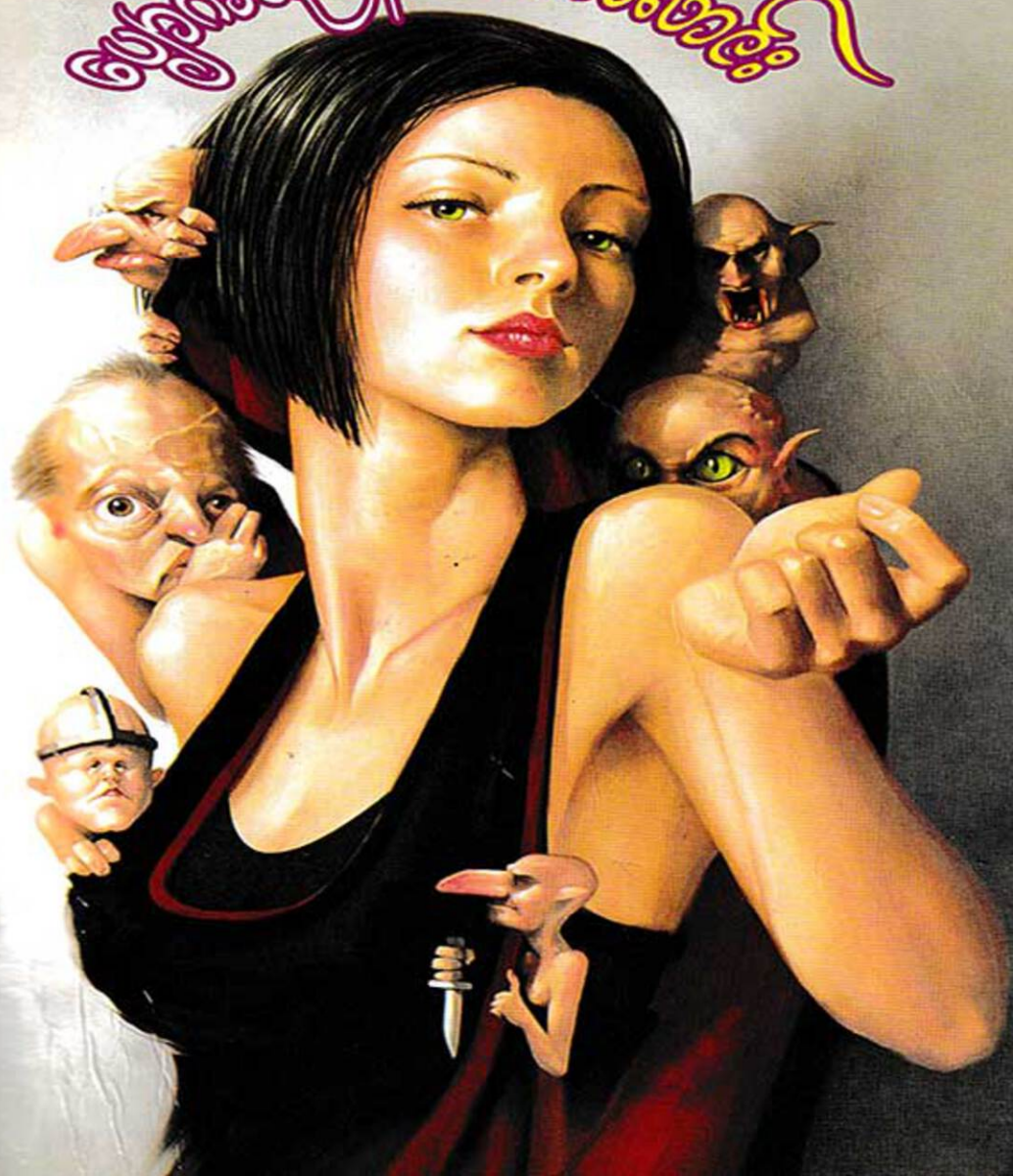

အောင်မြင်စာပေ

ဒေါက်တာ

လူ့အသက်စွန့်စားရဲသူ အလောင်း

အခန်း (၁)

ထိန်ညီးနေသော မီးရောင်အောက်မှာ လင်းညိုပြာရဲ့ အပြုံးက ဝင့်ထည် တောက်ပလို့ နေတယ်။

အောင်မြင်သူ တစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြွားသော အပြုံး။

"မင်္ဂလာပါ ဆရာမ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မင်္ဂလာပါ"

"ဆရာမရဲ့ နောက်ဆုံး ထုတ်ဝေခဲ့သော ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုး ဝတ္ထုစာအုပ်ဟာ ဘက်ဆဲလား (Best Seller) အဖြစ် အရမ်းကို လူကြိုက်များအောင်မြင်ခဲ့တယ်နော်"

လင်းညိုပြာ လှပစွာ ပြုံးလို့ သာ နေမိတယ်။

"ဟုတ်ကဲ့ ... အဲဒီဝတ္ထုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မတို့ ရုပ်သံ အစီစဉ်က နေ မေးမြန်းချင်တာလေး တချို့ ရှိလို့ ပါ။ ပရိတ်သတ် ကိုယ်စားပေါ့နော်"

"ဟုတ်ကဲ့ ... မေးပါ"

လင်း အသာအယာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည် ။

သူမ နောက်ဆုံးရေးသား ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုး စာအုပ်ဟာ ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိသမျှ ရောင်းမလောက်အောင် စောင်ရေများကာ အ

ရောင်းရဆုံး နံပါတစ် ဖြစ်ခဲ့သည် မို့ ရုပ်သံ အစီစဉ်က လာရောက်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခြင်းပင်။

"ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုး စာအုပ်ဟာ အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ စာအုပ်ပါ။ ဖတ်ရတာ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းပြီး ဆွဲဆောင်မှုလည်း ရှိပါတယ်။ ဒီလိုဖြစ်အောင် ဆရာမ အနေနဲ့ ဘယ်လိုများ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရသလဲဆိုတာ သိပါရစေရှင်"

လင်း ဖွဖွပြီးကာ ပခုံးတွန့် ပြလိုက်မိတယ်။

"ကျွန်မ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်ပြီး ပင်ပင်ပန်းပန်း ရေးခဲ့ရတာပါ။ ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းသည် ကိုရော သမီးလေးကိုရာ ပစ်ထားခဲ့သလို ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အထိပါပဲ"

သူ့စကားကြောင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းသူကလေးက ပြုံးတယ်။

တကယ်ပါပဲ ...

စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးပြီဆို မပြီးမချင်း သူမဟာ ဇနီးတာဝန် မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်တွေ လစ်ဟင်းပျက်ကွက်ကာ ဇာတ်လမ်းထဲမှာသာ မျောပါတတ်ခဲ့မြဲ ဖြစ်တယ်လေ။

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဒါနဲ့ ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုးကို ဆရာမ အနေနဲ့ ဘယ်လိုများ စိတ်ကူး ဖန်တီး ခဲ့ပါသလဲရှင်"

ဒီမေးခွန်းကတော့ လင်းအတွက် အနည်းငယ် ပြောရခက်သော မေးခွန်း ဖြစ်နေတာပေါ့။

ဝတ္ထု တစ်အုပ်ဖြစ်ဖို့ က စကားလုံးတွေ တန်ဆာဆင် ဖွဲ့သီရတာထက် ဇာတ်လမ်း စဉ်းစားအားထုတ်ရတာက သူမအတွက် ပိုမို ခက်ခဲပါတယ်။

လင်း အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီးမှ ...

"ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုးဟာ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူး တချို့ရယ်
အဲ ... ပြီးတော့ ကျွန်မ ဖတ်ဖူးတဲ့ စာအုပ်တချို့၊ နောက် ကြည့်ခဲ့ဖူးတဲ့ ရုပ်
ရှင်ဇာတ်ကားတချို့၊ ကျွန်မရဲ့ သိစိတ်ထဲမှာ ရော မသိစိတ်ထဲမှာ ပါ စွဲမြဲ
လွှမ်းမိုးထားတဲ့ အနုပညာတွေက ဒီစာအုပ်ကို ဖန်တီးဖြစ်စေတဲ့
အကြောင်းရင်းပါပဲ"

လင်း အသေအချာ စဉ်းစားပြီးမှ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်
ပါတယ်။

ထိုသို့ ဝန်ခံ ဖြေကြားလိုက်တာကပဲ သူမအတွက် ကိုယ့်လည်ပင်း ကို
ယ် ကြိုးကွင်းစွပ် စေခဲ့သည် ဆိုတာ လင်းညိုပြာ တကယ်ပဲ မသိခဲ့ပါ။

သူမ ဖြေအပြီးမှာ ...

တွေ့ဆုံမေးမြန်းသူ အမျိုးသမီးလေးက နောက်ထပ် မေးခွန်းတစ်ခု
ထပ်မေးရန် ပါးစပ်ပြင်ဆဲ ...

"ဖြူမွန် ... ခဏ"

ဝန်ထမ်းလေး တစ်ယောက်က လှမ်းခေါ်သည် မို့ အမျိုးသမီးလေးမှ
သူမကို ခေါင်းညိတ်ပြပြီး အနားမှ ထွက်သွားသည် ။

စကားပြောလက်စ အချိန်မှာ လှမ်းခေါ်သည် ဆိုတော့ အကြောင်းတ
စ်ခုခု ရှိလို့ ဖြစ်မှာ ပဲဆိုတာ လင်းညိုပြာ တွေးမိသည် ။

ခဏကြာတော့ အမျိုးသမီးလေး ပြန်ရောက်လာတယ်။ မျက်နှာ သိပ်
မကောင်းလှတာ သတိထားမိလိုက်တယ်။ လင်း မျက်နှာကို
သေသေချာချာ မကြည့်တော့ဘဲ ...

"ခွင့်ပြုပါဦး ဆရာမ ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ဟာ ...

ဘာလဲ ...

ချက်ချင်းကြီး စကားစ ဖြတ်တောက်ကာ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းပြီး ပြန်ဖို့ ပြင်သော တွေ့ဆုံမေးမြန်းသူ အမျိုးသမီးကလေးနှင့် ရိုက်ကူးရေးအဖွဲ့ကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်ရင်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြင့် လင်းညိုပြာ ကျန်ရစ်ခဲ့ရတယ်။

အင်တာဗျူး မပြီးသေးဘဲ အမျိုးသမီးလေးဟာ ဘာလို့ ပြန်သွားရတာလဲ။

"မေမေ့ အင်တာဗျူးက တီဗီက ဘယ်နေ့ လာမှာ လဲဟင် "

သမီးရဲ့ မေးခွန်းက ရှုပ်ထွေးနေတဲ့ ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကို ပိုပြီး နောက်ကျိသွားစေတယ်။

"ဟင်လို့ ... မေမေ ... သမီး ကြည့်ချင်လှပြီ"

သမီးဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ မိဘရဲ့ မျက်နှာ အရိပ်အကဲကို နားမလည်နိုင်တတ်ဘူး။ ကျွန်မ စိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးရလွန်းလို့ ...

"အဲဒီ အင်တာဗျူး ဘယ်နေ့မှ လာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး၊ ထပ်မမေးနဲ့တော့ ... ရေချိုးမှာ သာချိုး"

ကျွန်မ သမီးကို လေသံမာမာနဲ့ ပြောလိုက်မိတယ်။

အဲဒီလို အပြတ်ပြောမှ ။

မဟုတ်ရင် သမီးက သိပ် အမေးမြန်းထူတတ်တယ်။

ကျွန်မလည်း စိတ်ရှုပ်ထွေးနေရင် သမီးကို သိပ်စိတ်မရှည်နိုင်ဘူး။

ဒါ့ကြောင့်လည်း သမီးဟာ ကျွန်မထက် သူ့အဖေကို ပိုခင်တွယ်တာ ထင်ပါရဲ့ ။

ခုလည်း ကျွန်မ လေသံမာတော့ သမီးက မျက်လုံးစူးစူးလေးတွေနဲ့ ပြန်ကြည့်တယ်။

ကျွန်မ မသိချင်ယောင်ဆောင် လိုက်တော့မှ ကြွေလေးထဲမှာ ဆက် ပြီး ရေစိမ်ချိုးနေတယ်။

ခုတလော ဂျာနယ်တွေထဲမှာ ပလူပျံအောင် ပါလာတဲ့ ကျွန်မရဲ့ သတင်းတစ်ခုကြောင့် ကျွန်မ အတော့်ကို စိတ်ရှုပ်ထွေး စိတ်ပျက် နေမိတာပါ။

ကျွန်မရဲ့ အောင်မြင်လှသော ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုး စာအုပ်ဟာ ခေတ်ဟောင်းဝတ္ထုတစ်ပုဒ်နဲ့ ဇာတ်လမ်းကျောရိုးချင်း ဆင်တူနေပါသတဲ့ ။

ကျွန်မက ရိုးသားမှု မရှိဘဲ ကူးချထားတယ် ဆိုတဲ့ အကြောင်း ဝေဖန် အပုပ်ချ ရေးထားကြတာပါ။

အဲဒီ သတင်းကို ဂျာနယ်တစ်စောင်မှာ ပထမဆုံးအကြိမ် ဖတ်လိုက်မိတုန်းက ကျွန်မဟာ စိတ်တိုလွန်းလို့ ဆောက်တည်ရာ မရအောင် ဝုန်းဒိုင်းကြဲ ပေါက်ကွဲခဲ့မိတယ်။

သူတို့ ပြောတဲ့ အဲဒီခေတ်ဟောင်းဝတ္ထုကို ကျွန်မ တစ်ခါမှ မဖတ်ဖူးတာ အမှန်ပဲ။

‘ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုး’ ဟာ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးနဲ့ ဖန်တီးထားတာပါ။

ဇာတ်ကွက်တချို့ ဇာတ်ကောင်တချို့က ကျွန်မ စိတ်ထဲ စွဲမြဲနေတဲ့ ရုပ်ရှင်တွေ ဝတ္ထုတွေ ထဲက လွှမ်းမိုးမှု အရိပ်တွေ မသိမသာ ပါကောင်း ပါနိုင်ပေမဲ့ ... ခုလိုလုပ်ရပ်မျိုး ကျွန်မ တကယ် မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။

"တောက် ... "

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ မေမေ၊ သမီး ဘာလုပ်မိလို့ လဲ"

ကျွန်မ သတိလက်လွတ် တောက်ခေါက်လိုက်မိတော့ သမီးက ရေဆော့နေရာကနေ အလန့်တကြား မေးတယ်။

"ဆောရီး ... ဘာမှ မဟုတ်ဘူး "

သမီးကို ခေါင်းခါပြရင်းက ကြွေလေးထဲကနေ ကျွန်မ ထွက်လိုက်တယ်။

အဝတ်လဲပြီး ရေစိုနေတဲ့ ဆံပင်ကို ခြောက်သွေ့သွားအောင် ဒရိုင်ယာ (dryer) နဲ့ မှုတ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ပဲ ...

"ကရင် ... ကရင် ... ရင်"

ဧည့်ခန်းထဲက ဖုန်းမြည်သံ ကြားလိုက်ရတော့ ဒရိုင်ယာကို ချပြီး ကျွန်မ ဧည့်ခန်းထဲ ထွက်လာခဲ့ရတယ်။

ဘယ်က ဖုန်းလဲ။

"ဟယ်လို ... လင်းညိုပြာပါ"

"ဆရာမ ... ကျွန်တော်က ဆရာမကို အရမ်း လေးစားခဲ့ရတဲ့ စာဖတ်ပရိတ်သတ်ပါ"

လင်း ဘားမှ မပြောဘဲ ငြိမ်သက်လို့ သာ နားစွင့်နေလိုက်မိဆဲ ... ။

"နောက်ဆုံး ထွက်တဲ့ ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုးစာအုပ်ကို ကျွန်တော် အရမ်း ကြိုက်ပါတယ်၊ ဖတ်ရင်းက လက်က မချချင်အောင် ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိတဲ့ စာအုပ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီစာအုပ်ဟာ ဆရာကြီး ... ရေးခဲ့တဲ့ စာအုပ်ကို ကူးယူထားတာလို့ အခု ဂျာနယ်ထဲမှာ ဖတ်လိုက်ရတော့ အရမ်းကို အံ့ဩမိပါတယ် ... ကျွန်တော် အရမ်းလေးစားရတဲ့ ဆရာမ ဟာ ဒီလိုလုပ်ရပ်မျိုး"

လင်းညှိပြာသည် ဖုန်းခွက် ကိုင်ထားရင်းမှ လက်များ တဆက်ဆက် တုန်လာမိသည် ။

" မဟုတ်ဘူး ... ကျွန်မ အဲဒီစာအုပ်ကို ကူးယူထားတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ကျွန်မ ကိုယ်ပိုင်း စိတ်ကူးနဲ့ ဖန်တီးထားတာ "

"ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးရဲ့ စာအုပ်ကို ပြန်ရှာဖတ်ပြီးပြီ ဆရာမ၊ တိုက်ဆိုင်မှုလို့ ဆရာမ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ ငြင်းလို့ မရပါဘူး"

" မဟုတ်ဘူး ... ကျွန်မ လုံးဝ ကူးမယူခဲ့ဘူး၊ ဝိညာဉ်များ ရဲ့ ကကြိုး ဟာ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်း ဇာတ်လမ်းပဲ၊ ကျွန်မ ဘယ်တုန်းကမှ ကူးမယူခဲ့ဖူးဘူး"

ဒေါသဖြင့် ရင်ထဲ လှိုင်းထန်လာကာ လင်းညှိပြာ အသကုန် အော်နေမိတယ်။

ဒါဟာ သူမရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို စော်ကား နေကြတာပဲ။

ဘယ်လို မာန်နတ်ဆိုးကများ သူမကို ခုလို ချောက်ချခဲ့တာလဲ။

"ဆရာမ ငြင်းဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ ၊ ကျွန်တော်တို့ သက်သေအထောက်အထား ခိုင်လုံ ... "

" မဟုတ်ဘူး "

နတ်ကျသလို တစ်ကိုယ်လုံး တဆက်ဆက် တုန်ယင်လျက်က ဒေါသ
တကြီး ဖြတ်အော်လိုက်မိတယ်။

ထိုစဉ်မှာ ပင် ...

"ဖောင်း ... ဖောင်း"

ရုတ်တရက် မီးများ ပြတ်တောက်ကာ အိမ်တစ်ခုလုံး မှောင်အတိ ကျ
သွားခဲ့ရပြီး ...

"အား ... "

သူမ မျက်လုံးစုံ မှိတ်ကာ ကြောက်လှန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်မိတ
ယ်။

အမှောင်ထု ...

ရုတ်တရက် ချောက်ကမ်းပါးကြီး တစ်ခုထဲ ပြုတ်ကျသွားသလို ခံစား
လိုက်ရသော အမှောင်ထု။
